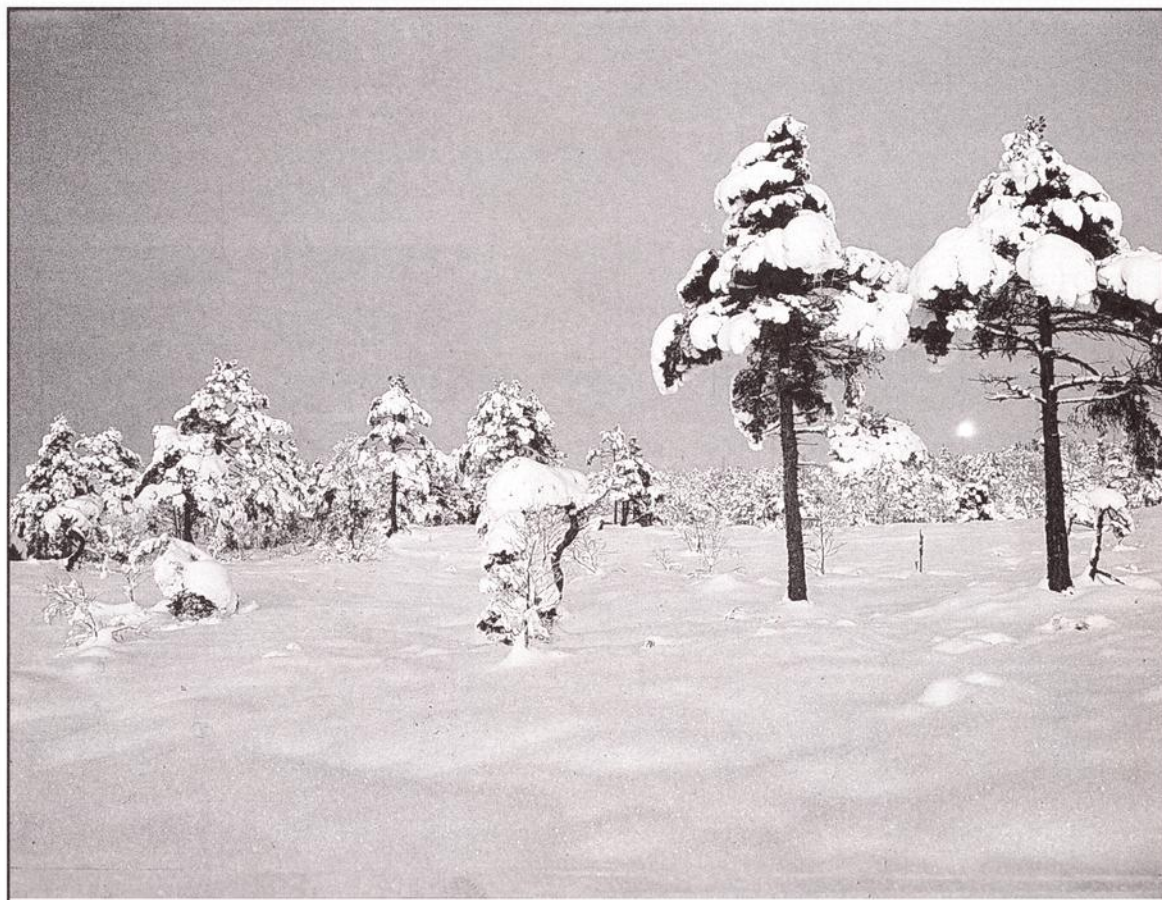


HUNSFOSPOSTEN

NR. 4
JULEN 1997
37. ÅRGANG



*God
Jule!*



Direktøren har ordet

Mitt første år på Hunsfos Fabrikker er i ferd med å ta slutt. Utfordringene er ikke mindre enn jeg forventet meg. De økonomiske resultatene for 1997 har tydeliggjort nødvendigheten av tiltak ut over «det normale» for å skape grunnlag og forutsetninger for fremtidsrettede investeringer og utvikling. Det hersker enighet om at tiltak må iverksettes for å

sikre lønnsomhet både på kort og lang sikt. Det er viktig at vi har en felles virkelighetsoppfatning. Det tales meget om «Hunsfos-kulturen» på godt og vondt. Jeg er overbevist om at dersom vi alle medvirker til at våre prinsipper for organisasjon og ledelse blir satt ut i praktisk handling også vil kunne utvikle en kultur og en lagånd som kan stå for en støyt

når det trengs.

Vi har hatt en god utvikling på papirmaskinene de siste uker. Det er viktig at våre kostnader pr. produsert enhet reduseres. Vi har konkurrenter som vil sørge for at vi kontinuerlig må forbedre oss.

Jeg har tro på en positiv utvikling for Hunsfos!

**Jeg ønsker alle mine kollegaer
en riktig God Jul og et godt Nytt
år.**

Johan H. Krefting

Foto omslag: Helge W. Nygård

Hunsfosposten

er utgitt av:
Hunsfos Fabrikker
Hunsfos Arbeiderforening
Hunsfos Funksjonærforening
Hunsfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:

Reidar Liane

Tlf: 38 15 67 13, arb. 733

Redaksjonen består av:

Ole J. Tharaldsen

Øystein Lie

Ole Louis Lilløy

Alf Hodnemyr

Arne Skagestad

Trykk:

ScanProfil

SørTrykk, på 100g Partner

**Frist for stoff
til neste nummer:
1. Mars 1998**

Noen kommer og noen går.

Redaktøren har bedt meg komme med noen tanker på slutten av min tid ved Hunsfos, og det gjør jeg gjerne (og i vanliguoorden).

Det er et sunnhetstegn for en organisasjon at noen slutter og noen begynner. For Hunsfos er det er ikke et problem at enkelte slutter, det er snarere et problem at for få slutter. En organisasjon har behov for fornying, enten ved at andre internt får nye utfordringer, eller ved at det ansettes noen utenfra med annen erfaring og nye impulser. Hunsfos har svært mye kompetanse innen egne rekker på alle nivå, men jeg er tror ikke den benyttes optimalt. Dette er et ledelsesproblem, og her er utfordringen stor.

Hunsfos har og må ha kompetanse og erfaring i egne rekker. Det er ikke alltid at dyre konsulenter er den beste løsningen (jo dyrere desto bedre, og kommer en konsulent med fly, er han ekspert?). Hvor balansen mellom hva bedriften skal ha av egen kompetanse, og hva som skal kjøpes, er aldri entydig. Det viktigste er at ledelsen har en bevisst holdning til dette, og handler deretter.

Hunsfos står foran store utfordringer i tida framover. Den største, og forutsetningen for å få lov til å prøve seg på flere, er å få et overskudd i 1998. En bedrift kan ikke eksistere uten at den tjener penger, og Hunsfos har nå hatt store underskudd i 2 år.

I denne situasjon må alle tenke nytt, også på Hunsfos. Bedriften må bestemme seg for hva den vil bli når den blir «voksen», og ta nødvendige konsekvenser av det. Det er ingen framtid i å fortsette å være «altnuligmann». I dagens samfunn med spesialisering nytter det ikke å kunne litt om alt. Hunsfos må bli veldig flink på det bedriften skal bli flink på. Ressurser (kapital og kompetanse) må ikke spres på for mange områder. Forsøk på å mestre alt kan lett resultere i total fiasko. I tida framover må forenkling bli et stikkord på Hunsfos.

Hunsfos må tilpasse seg denne situasjon. Det er de mest tilpasningsdyktige som klarer seg best, og helst bør en ligge i forkant av utviklingen. Hvis målsettingen er at det bestående skal konserveres, vil en mislykkes. For å styre denne utvikling er det en forutsetning at bedriften har tilstrekkelig kompetanse, Hunsfos tåler ikke feil beslutninger og bedriften får bare ett forsøk. Men det er også en forutsetning at bedriften viser vilje og evne til å gjennomføre forandringene. Forandring er ikke lenger unntaket, men hverdagen.

Med bevisst satsing har vi fått til forbedringer på tross av begrensede midler. Virkningsgradene har aldri vært så gode. Dette betyr at Hunsfos kan få til det meste dersom alle trør til og drar i samme retning. Når en medarbeider som har vært ansatt i mange år, slutter, anser noen det som et problem

og andre det som en fordel. Uansett hva som er korrekt, er de fleste glømt etter 14 dager. Så også denne gang. Det er med blandede følelser jeg etter 11 år i Vennesla skal prøve meg på utfordringer andre steder (kjente utfordringer på ukjente steder). Jeg ser fram til å begynne i ny jobb når beslutningen først er tatt, men gruer meg litt til å slutte på Hunsfos. Det er jo knyttet mange bånd i løpet av så mange år.

Jeg har i de siste 4-5 år vært i kontakt med fabrikken så og si daglig. (Hvordan går det Jan Egil, Ole Bjørn, Dag, Magne, Torodd?). Det blir nok slutt på det over jul, men jeg kommer fortsatt til å følge godt med på hva dere gjør og får til på Hunsøya.

Takk for samarbeid, vennskap og mange gode år i Vennesla, og lykke til videre. (Vanligvis er det de dyktige som også har litt hell.)

Hilsen
Kjell Myrann
(«Elektriker»)

Takk

Hjertelig takk til bedriften og mine arbeidskamerater for gaver i anledning min 60 års dag.

Kjell Omdal

Hjertelig takk for blomstergruppa jeg fikk til min 50 års dag 30.10.97

Torleif Rødli

Takker bedriften og kollegaer for blomster og gaver i anledning min 50 års dag.

Svein Johannessen

Vi gratulerer

50 år.

Truls Gregersen	12.01
Egil Zakariassen	15.01
Vally Bergsnov	27.01
Reidar Heggland	07.02
Arne Røraas	09.03
Kjell Kristiansen	17.03

60 år.

Thor Olsen	24.02
Henni Guse	07.02

H.A.F

Årets vinnere av gavekort på Kr 1000.- er følgende personer:

Rolf Andersen

Martin Askedal

Olav Frøyså

Harald Husland Hansen

Roy Hernes

Per Ole Lie Lavre

Borgny Mangseth

Roy Ommundsen

Tore Rosseland

Torleif Rødli

Vi gratulerer!

Premien hentes på Fagforeningskontoret

**Hunfos Arbeiderforening
ønsker alle en riktig God Jul
og Godt Nyttår!**

**God Jul og Godt nyttår
fra redaksjonen.**

Julebord på Løa!

190 feststemte personer benket seg rundt bordene på Løa, Lørdag den 6.12. Serveringen foregikk på låven, som for anledningen var pyntet, på både vegger og tak. Etter velkomst av verten Andreas gikk festen slag i slag med bordets delikatesser som det sentrale. Varm og kald mat som smakte fortreffelig og som ble avsluttet med kaffe. Vi foretok endel overrekkelser av blomster og gavekort, som utnevnelse av årets navn 96, og toppen på det hele et nytt æresmedlem som ble **Inger Flateland**. **Terje Olsen** ble årets navn. Utover kvelden spilte Armand til dans, en musikk som falt i god jord. Noe som kom til uttrykk ved at dansegulvet var fullt hele kvelden. Ved midnatt fikk vi servert kaffe, og bløtkake, alt gikk i en hyggelig tone. Vi takker alle for deltagelse og håper å få invitere igjen på Løa ved senere anledning

*Hilsen
Styret i H.B.I.L.*



Helge Voreland sammen med fruen i fint driv på dansegulvet



En fornøyd Alfred Lie mellom Ann Marie og Målfrid fikk blomster sammen med Bio Bakken, for det de er det de er, grunn nok!!!



Tom Milan med frue!!



Kjell gliser og er fornøyd, mens Tommy trenger seg på...



Her står fra venstre: Egdar Larsen, Trond Holmquist Arntzen, Rune Berntsen, og Jan Egil Jakobsen mellom seg har de MX sjefen Øyvind Skaiå. Blomster og gavesjekk fikk disse for fortjenestefult arbeid innen H.B.I.L.



Her er Inger Flateland i ferd med å pakke opp beviset på at hun fortjent er blitt Æresmedlem i H.B.I.L. (et populært valg)



Her er en smilende og fornøyd Terje Olsen som ble kåret til årets navn for 1996 i H.B.I.L.

En prat med Ole Louis Lilløy

Fullt navn: *Ole Louis Lilløy*
Alder: *33 år.*
Sivil status: *Gift, med Tone, og har tre barn (jenter)*
Bosted: *Heptekjerr, Vennesla*
Yrkestittel: *Elektromontør*

Hva er en perfekt helg for deg?

Sosialt samvær med familie og venner, både hjemme og ute.

Hjelper du kona med husarbeidet?

Alt for lite....

Hva setter du mest pris på hos din kone?

Hun er tolmelig, og ærlig

Hva er dine beste egenskaper, tror du?

Kreativ, tolmelig...

Og dine dårligste...?

-har for mange jern i ilden...

Er du A eller B menneske?

A

Din yndlingsrett/drikk?

En god kjøttmiddag, og Cola

Hva liker du best på TV?

Musikkprogrammer, og en god spillefilm

Hva leser du helst?

Faglitteratur (Data), musikkhistorie.

Favorittmusikk?

Er althørende, men har et spesielt forhold til Jazz, selvfølgelig.

Hobbyer?

Musikk, tegning, Data.....

Hva er det verste du vet?

Uansvarlige, respektløse mennesker.

Hva slags bil har du?

Opel Ascona 1.6-85 modell

Verdens vakreste kvinne?

..Indre eller ytre skjønnhet?

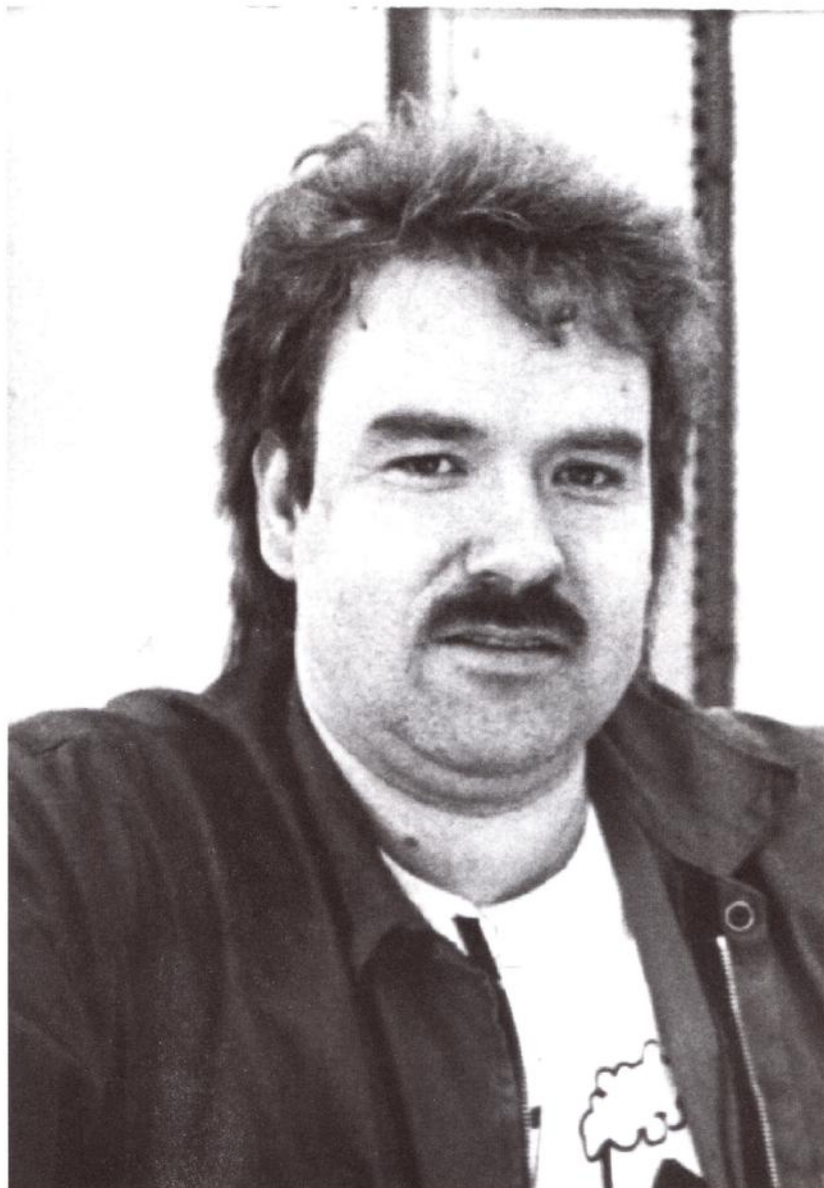
..må jeg svare på det?

Hva har du på nistematen?

Jeg har skjelden niste (handler i Kantina)

Hva gjør deg skikkelig sint?

Pesimistiske mennesker som former fremtiden og lager vrangforestillinger.....



Ole Louis Lilløy

Hvor kunne du helst tenke å reise i verden?

New Orleans

Driver du med fysisk aktivitet?

Øh! det er noen kilo siden!

Er det noe du virkelig "brenner" for?

Musikk/Kultur i Vennesla

Hvis du fikk en million kroner for å gi videre til et godt formål, hvem ville du gi dem til?

Den Norske Kreftforening tror jeg.....

***Hvor skal du tilbringe julen ?
Hva skal du spise ?
Hva ønsker du deg til jul ?***

***Rune Kråkeland
(arbeidsjern)***



- *Hjemme på Nordli
- *Ribbe tror jeg..
- *Parabolantenne

***Jan Erik Andersen
(skoleelev)***



- *Hjemme hos mor
- *Kalkun
- *Klær og dataspill

SMIL

Det er så vanskelig å få kjøttbøllene like store, sa fru Nygift
-Kjære det skader da ikke med litt avveksling i kosten, svarte mannen!

*

Med de skattene man må betale nå for tiden, så kan man like gjerne gifte seg av kjærlighet!

*

Det er lett å forklare hvorfor en mann blir ungar.
Mens han er ung tror han at han må skrape sammen en formue for å gifte seg, og når han endelig har skaffet seg formuen, innser han at for å beholde den, må han fortsette å være ungar

*

Glimt fra Julebordet på Løa



Sports-portrettet



Se på uttrykket i ansiktet, her skal det vinnes!

Det var ikke store håpet om en idrettskarriere for Geir Wehus i de yngste barneår på grunn av hjertefeil, men som 6 åring ble han hjerteoperert, og etter noen år kom han seg gradvis opp gjennom trening som ble villere, og villere i håp om å nå helt til topps innen sykling. Dette brast kroppen tålte ikke denne påkjenningen, ryggen sviktet, og i dag er sykkelporten en liten del av de aktivitetene han bedriver. Men satsingen var alvorlig ment etter at Geir sluttet å røyke og han ville nok nådd langt. Nå som sykkel ble mindre brukt, hva så?.. Jo noe måtte han drive med og da lå jogging/løping om sommeren, og ski om vinteren nærmest. Så i dag er Svalandsgubben og Karusell løpene de store mål.

Om sommeren der konkurranse instinktet er sentralt i treningen med mål om å komme under 2 timer på Svalandsgubben, et skogsløp på 27 Km. For 3 år siden startet han for første gang, og brukte 2.12 og slo Tor Strandberg, noe som var viktig, da et veddemål om å spise skoene var drivkraften.

Også om vinteren går treningen like intens som resten av året, da med sikte mål å fullføre Sesilåmi. Dette har blitt også for Geir en tradisjon. Her blir resultatet noe anderledes i forhold da Geir ikke har de store ferdighetene på ski, men hva gjør det når målet er å fullføre.

All denne treningen skjer sommeren med svogeren Rune, deretter ut i Badstua på Onsdagen på Idrettshuset, og

fyller opp en gang i blant i sosialt samvær med badstugjengen. I dag sitter Geir og Maj med to gutter i rask rekkefølge, bolig i Ludeflaten, operatør i Sileriet, og trives godt begge plasser. Geir er en spøkefull gutt, har glimtet på rette plass, og kan brase ut i en skikkelig latter, sikkert en god gutt å bo sammen med (tror jeg)

Øystein Lie

Sports-portrettet



Her drar Geir feltet i Vennesla Rundt, et lokalt løp som teller godt for den som vinner.

En handelsreisendes død, nesten!

Vi skal langt tilbake i tid. Vi skal til 6 fagers krigen i Israel i 1967, og dagene rett før. Det var 18. Mai og undertegnede hadde tatt fri, tilbake for meg selv, og mine kolegaer. Telefonen ringte, det var midt på dagen og frokosten var akkurat avsluttet. Det var fra Hunsfos, vår daværende adm. Direktør Trygve Jarlsby. Det var kommet en anbuds innbydelse på mange forskjellige slags papir til den Syriske stat, og tilbudet og åpning ville finne sted 3 uker senere. Personlig tilstedeværelse var en forutsetning. Dette var virkelig spennende, ikke bare p.g.a. oppdragets art, men området der nede i Syria, Libanon, og Israel var i høyeste grad svært urolig, og 6 dagers krigen var under full forberedelse. De fleste flyselskapene hadde sluttet å fly på disse landene. Det hadde lyktes tilslutt å finne et SAS fly som fløy København - Istanbul, så en kvikk mellomlanding i Danmark for så innen halvtimen videre. Flyet var nesten fullt ca. 150 passasjerer. I Istanbul gikk alle av, bortsett fra en tysker og jeg. Spenningen var svært spent. Kabinpersonalet fem i alt, tok seg veldig pent av oss to, men nærvøsiteten var stor. Hvordan var forholdene i Damaskus?, Ville vi kunne lande, og senere ta av igjen? Vi ble etter hvert som en venneflokk, og betjeningen satt sammen med oss to og pratet over en øl eller to. En av flyvertinnene var en bekjent av min bror, som var flyver. Han var stasjonert i Beirut i Libanon. Vi landet i Damaskus uten problemer i ett tiden om natten. Vi ble begge grundig sjekket før vi slapp inn i landet. Det var tydeligvis meget mystisk at dette store flyet med kun to passasjerer landet i Damaskus som var i unntakstilstand, for å sette oss av. Flyet var alt i luften igjen på veg til

Theran. Vi ble tilslutt sluppet inn i landet, og ved utgangen ble tyskeren møtt av to personer som jeg antok var Syrere. Jeg så antagelig nokså "fortapt" ut der jeg stod i svarte natta uten buss eller drosje, til å bringe meg til ett eller annet ukjent hotell. "Hopp inn, du kan sitte på med oss"! På vegen inn til byen prøvde de å samtale med tyskeren. Det var ikke lett, for han snakket kun tysk, og de to "innfødte" i forsetet snakket arabisk og fransk, så det gikk ikke lenge før jeg ble utnevnt til tolk, fra fransk til tysk og omvendt. De spurte hva jeg skulle i Damaskus, og jeg fortalte mitt ærend, og at jeg arbeidet for en papirfabrikk som het Hunsfos. Da ble det liv i den ene av Syrerne. "Jeg har vært på Hunsfos, jeg har truffet deg før, og vi har vært ute og spist sammen på Ernst, og etterpå var vi hjemme hos en av salgsfolkene på Hunsfos, og spilte bridge. Mitt navn er Karkur og jeg er en av innehaverne i agenturfirmaet Alkruan & Karkur som solgte papir til Libanon, og Syria for Hunsfos." Jeg trodde knapt mine egne ører og lurte på om ølet på flyet hadde vært dopet. "Du kommer ikke til å komme noen veg med ditt møte med den Syriske Stats Innkjøps kontor i morgen. Alt slikt går via bekjente og bestikkelser. Vi har de rette kontakter og kan ordne ting. Vi vil gjøre deg et forslag. - Hvis du vil være tolk for oss i morgen tidlig i våre samtale med tyskeren, skal vi i mellomtiden få "vår mann" til å skaffe alle opplysninger og priser de vil betale for de forskjellige papirkvaliteter." Hva som holdt på å skje virket helt utrolig, jeg var meget skeptisk, en tanke redd og meget nyskjerrig. Selvfølgelig slo jeg til og sa ja takk, som den unge, ekspansive forretnings-

-mann som jeg synes jeg var! Så ombooket de tyskeren til mitt hotell og tidlig neste morgen ble vi hentet til deres kontor i Damaskus. Jeg trodde jeg skulle oversette vanskelige forretningsdiskusjoner mellom to parter, men så uskyldig var det selvfølgelig ikke. De begynte med at de ville jeg skulle oversette ord for ord av diskusjonene. Det blir det ikke noe godt språk av og jeg sa de måtte fortelle meg hva det var de ville formidle, så skulle jeg finne min egen uttryksform på tysk. De var svært tilbakeholdende og veldig hemmeligsfulle. Etter hvert ble dog klart at tyskeren kom i fra Krupp Werke i Tyskland, antagelig Europas største produsent av våpen. Og dette møtet dreide seg om en reklamasjon. Krupp hadde levert panserbeltevogner med hengerfeste, hvor rullende kanoner skulle henges på. Problemet var "bare" at når trekkvognen begynte å kjøre sjedde noe med hengerfeste og utløste festeanordningen og kanonvognen ble stående tilbake, mens beltevogner kjørte videre. Og alt dette ca. 10 dager før krigen begynte. Da sakens alvor begynte å gå opp for meg, for det mange tanker igjennom mitt hode. Det var klart jeg hadde nå fått rede på ting jeg ikke skulle vite. Ville de kvitte seg med meg når jeg hadde utført mitt oppdrag? Et par tre hektiske timer passerte med intense oversettelser fransk-tysk, tysk-fransk. En slags løsning/avtale ble funnet og jeg ble bedt om å spasere en tur og komme tilbake Kl. 14.00. Jeg fant en park og satt meg på en benk med god utsikt i alle retninger. Ingen skulle få "kakke" meg i huet uten at jeg var forberedt. Klokken 14.00 var jeg tilbake på deres kontor. Tyskeren var vekk, hvor hvett jeg ikke og jeg

En handelsreisendes død, ..

så ham aldri igjen. Jeg fikk overlevert en bunke papirer med alle spesifikasjoner, kvaliteter, kvantiteter, og presise priser per post, som var det de ville betale! Det var helt utrolig men sant. Jeg hadde en time til å studere dette og bare de viktigste punkter utenat. Klokken 15.30 presis møtte jeg på statens innkjøpskontor, godt forberedt. Jeg noterte på en del av de poster som var av interesse for Hunsfos, og 14 dager senere fikk vi beskjed om at vi var blitt tildelt disse kontraktene.

I mellomtiden hadde krigssituasjonen blitt ytterlig tilspisset. Flyalarm gikk og vi måtte i tilfluktsrom i Damaskus. Flyplassen var stengt og det fantes kun en måte å komme ut av landet på, drosje over fjellene og over til Beirut i Libanon. Alle grenser skulle stenges klokken 21.00 samme kveld, og etter det ville det være å bli i Damaskus. Etter en rask "elle, melle deg fortelle" bestilte jeg en drosje, pakket mine koffertene i en fei og startet den lange reisen over fjellene. Drosjen var en gammel amerikansk Dodge, holdt sammen av ståltråd og lignende. Høyt oppe i fjellene hostet bilen stygt noen ganger, sjåføren stanset bilen, gikk ut i det månelignende landskap hvor vi ikke hadde sett noe liv den siste timen. Han kom tilbake til bilen med en middels stor stein i hånden, og jeg fikk følelsen av at nå har han på veg til å "kakke", hva han trodde var en rik norsk turist i hodet, for så å forsyne seg med pass og penger. Jeg tok av meg en sko og med mitt ynkelige forsvarsvåpen var jeg klar. Så åpnet han panseret på bilen, banket 3-4 ganger på forgasseren eller noe sånt, smalt panseret ned, og kastet steinen. Han startet opp og kjørte videre.

Jeg følte meg som en sau i baksetet, ankom Beirut i god behold, sjåføren fant meg et rimelig hotell og jeg ringte Hunsfos. "Send Penger"! Det var før kredittkortenes tid. Flyplassen var stort sett stengt med enkelte fly kom ned og var oppe igjen inne halvtimen. Hver dag undersøkte jeg med reisebyrå og flyplassen om avgangsmulighetene, og etter en hel uke med venting og bading var det et SAS fly som tok sjansen på en rask landing, for å plukke opp slike som meg. To timer etter vi fløy ut ble flyplassen bombet, og krigen var igang. Ukene i Beirut ble rene ferier, jeg oppsøkte flyvertinnen fra turen nedover, men det er en helt annen historie!

God Jul!

Glupe ord !

Alt nytt er godt
fordi alt godt er nytt !

*

Misforståelsen har hittil
vært den største makt
på jorden !

*

Det vi vil forby andre
kan vi ikke tillate oss selv !

*

Den ondskap som finnes i
verden stammer nesten
alltid fra uvitenhet

*

Arne Skagestad



PIL-kurs i 1997

Kurssesongen 1996/1997

Det var totalt 84 påmeldte deltakere til sesongens kurs. Dessverre var det et stort frafall av deltakere. Til slutt var det 34 stykker som avla og bestod eksamen.

Disse var fordelt slik:

Basiskurs 14, Papirkurs 17 og Prosesstyring 3. Resultatene var omtrent på gjennomsnitt for industrien.

Vi markerte bestått eksamen med en begivenhet i kantina, hvor kursbevis ble utdelt. Den beste deltakeren var Connie Bakken på Basiskurset. Hun fikk det best mulige resultat, to 6'ere av to mulige. Gratulerer Connie! Det er ikke så ofte at en deltaker oppnår et så godt resultat, og det er første gang en kvinnelig ansatt er beste kursdeltaker.

Connies resept på det gode resultatet er hardt arbeid, oppmøte på støtteundervisning og jevnlig innlevering av brev. Det finnes ingen lett vei til kunnskap.

Kurssesongen 1997/1998

Vi startet friskt i år igjen, med 74 påmeldte deltakere. De første avmeldinger har dessverre allerede kommet. Foreløpig er det et meget dårlig fremmøte på støtteundervisningen, og det er ikke ønskelig. For Papirkurset er det støtteundervisning to ganger i uka slik at alle har mulighet til å stille opp.

Gjennomsnittlig møter det 6 av 24 deltakere hver uke, enkelte dager møter ingen!

Verre er det at deltakerne ikke leverer brev jevnlig, og at en del deltakere enda ikke har begynt å levere. Kursdeltakere - skjerp dere!! Skiftingeniører og andre overordnede skal også følge opp sine medarbeidere, det kan synes som om dette heller ikke blir gjort i tilstrekkelig grad.

Til nåværende og kommende kursdeltakere minner jeg om at det er egeninnsatsen som gir resultater. Lykke til med kursene!

Fagbrev/Yrkesbevis

På den lyse siden kan jeg fortelle at det er avlagt en betydelig mengde fagprøver i løpet av året, i tillegg har det og blitt avlagt en del yrkesbevisprøver. Alle som har avlagt prøver har bestått, og Hunsfos har aldri hatt en så stor andel av fagoperatører som nå! Mer enn 90% av fagbrev stillingene er besatt med fagoperatører og det er bra! Hvis du lurer på om du kan melde deg opp til Fagbrev eller

Yrkesbevis tar du kontakt med overordnet, se for øvrig «på Papiret 49/97».

Jeg henstiller dere alle til å fortsette å kvalifisere dere i året som kommer, og jeg retter en stor takk til instruktører og kursledere for den gode jobben dere gjør!

God jul og et riktig godt nytt år,

*Hilsen
Alf Stensli*



Connie Bakken

Tanker om han som falt utenfor!

Av erfaring vet jeg svært godt hva det vil si å ha en stoffmisbruker i familien. Hva det betyr for mor og far. Hva det betyr for de andre barna-Hvordan verden blir snudd på hodet. Det gjelder bare å ikke gi opp. Eldste gutten var han som skulle prøve alt.

Ållerede som 16 åring skiftet han miljø. Vi ante at noe var i gjerde, men ante ikke hva. Ganske raskt skjønnte vi at det var hasj miljøet han var inni. Vi var raske til å ta kontakt med **Foreningen mot stoffmisbruk** i Kr. Sand. (FMSK).

De har møte hver mandag fra kl.19.00-21.00,adr: Skippergt. 7.2. etg, inn bakgården. De har også en mobil støtte telf. med nr. **94 58 40 50** som du kan ringe til, dersom du/dere trenger det. Vi driver med hjelp til familien.dvs. Hjeiptil selvhjelp.Foreningen er for foreldre,besteforeldre,venner eller andre interreserte. Hos FMSK får du føle at du ikke står alene. Jeg leste et livsmotto i siste nr. av medlemsbladet MOT STOFF som jeg vil dele med dere."Å bekymre seg er å bruke opp dagens krefter uten å løse morgendagens problemer". Kloke ord.

Hvis vi bare lærte å kunne ta en dag av gangen. Kom over noe han skreiv for noen år siden. da han var til behandling på Institusjon.Hadde han bare lært den gang da han skreiv om sin venn rusen. Imellomtiden har han blitt samboer , far til en skjønn liten jente (8 mnd) og vi besteforeldre. men det gikk på dunken for ente gang. Han ventet på behandlingsplass nå igjen.Håpet er at det skal holde, men tar ikke noe for gitt. Det er bedre for meg å tenke slik.Da blir jeg ikke så forferdelig skuffet hvis det ikke holder. Tar med stykket som han skreiv om min venn rusen.

Hilsen Arvid Hvalsmarken.

Til min kjære venn.rusen.

Da vi møttes første gang, tenkte jeg: endelig har jeg truffet den vennen jeg har søkt etter i mange år. Til å begynne med presenterte du deg forsiktig. Vi møttes bare i helgene, men dette skulle komme til å forandre seg fort, Da vi ble kjerne kamerater å begynte og gå sammen hver dag. Det tok ikke lang tid før du presenterte meg for dine andre venner, som også ble mine venner. Da problemene hopet seg opp, var du der å hjalp meg på flukt. Det tok en liten stund -

før du møtte mine foreldre. De ble engstelige for deg for deg hadde de møtt før. De prøvde å få meg til å bryte vennskapet med deg, men det var jeg ikke interresert i. For du hadde jo reddet meg ut av ensomheten og mobbingen.Blant dine venner der var jeg respektert og akseptert for den jeg var. Etter hvert som årene gikk, ble jeg din slave. Jeg ble kynisk, benyttet enhver anledning til å skaffe penger til deg. Alt jeg tjente å gjorde var bare for deg, å ingen andre. Familien min var nå blitt livredd

deg. De viste du prøvde å ta livet av meg, men ovenfor deg stod de maktesløse. Nå var det opp til meg selv. Da jeg prøvde å flykte fra deg innpå institusjoner, tok du meg snart igjen. Jeg har sett at et videre liv med deg vil bli min død. Da jeg ble din slave, tok du fra meg ungdomsårene. Å leve hadde jeg ikke tid til. Hele min oppmerksomhet var rettet mot deg, å bare deg. Så, da jeg nå begynner å bli kjent med meg selv, vil jeg leve livet uten deg. La dette bli mine avskjedsord til deg. *Hilsen min sønn i nøkter tilstand.*



Til skogs med Agder Skogeierlag.



Her kommer skogsfolket med styreformann Kåre Moe i spissen

Den 3. Oktober mottok styret og bedriftsforsamlingen på Hunsfos, invitasjon fra Skogeierlaget om en tur i skogen. Bussen gikk fra fabrikkens K1. 10.00, tok med seg de som kom med fly på Kjevik videre til Birkeland. (Valsrand) der fikk vi orientering om tømmerdrift, med motorsag, traktor og vinsj. Vi så kappanlegg av nyere dato, og her så vi også rydding og planting. Videre på programmet var stopp på Mollestad, der tømmertransport med hjul ble vist, og fikk en god innføring om akseltrykk og nødvendigheten av gode transportveier. Dette gir oss alle eiere, brukere, og tømmer lønnsomhet. Her fikk vi servert skogslunch, kaffe kokt på bål, orginalt serveringsbrett og tilslutt et kakestykke. Dette måltid smakte fortreffelig ute i naturen, på tross av litt småyr ovenfra. Her fikk vi ellers orientering om Agder skogeierlag, både når det gjelder vegbygging, bistår medlemmene med hogst, rydding og planting. Videre skogen som miljøarbeid innen klima og CO2 opptag.

Her står å lese!

"Skogen har en overordnet og global betydning for klima og livsmiljø. Havet og Skogen er våre 2 viktigste økologiske elementer, hver for seg står de for 40% av produksjonen av biomassen, som er grunnlaget for alt liv på vår klode."

Videre i programmet så vi på ungsogspleie, vi fikk opplyst om hvor lang tid det tok, Det tar ca. 80 -100 år for et tre å bli hogstmodent. Så investering i

plantinger er langsiktig.

Så kom rosinen i pølsa! Vi trasket videre og kom til hogstmaskinene med lassbærer. Det var deette som var ønsket, og nå stod vi ved siden av det. Her fikk vi demonstrert virkelig teknikk og makt. Maskinen tok store trær i klemma, med rota, skar det av, la det fosiktig ned, kvista, kappet det opp i en operasjon, før det ble lagt i hauger der lossbærere overtok. Helt fantastisk, dette var så -



Stalleland informerer en lydhør forsamling.

Til skogs med Agder Skogeierlag.



Lastebæreren er på plass for henting av tømmer.

imponerende. Vi tok tiden på et tre, og fra den festa grepet rundt treet til det var ferdig oppkappet, tok det rundt 50 sekunder. Alt dette gikk på data, der antall trær, størrelse og kvalitet ble målt.

Eieren viste oss hvordan han hele tiden viste åssen han lå an, og hvor mye som var tatt ut av både prima og slip. Jeg anbefaler alle om å se maskinen ved en passende anledning.

Tiden går fort i godt selskap.

Det var mange som ga oss orienteringer fra Skogeierlaget, og ingen navn er nevnt i redsel for å glemme noen, men en varm takk fikk dere av

Ordføreren i

Bedriftsforsamlingen, en takk vi alle slutter oss til.

PS! Mange takk til Siss for bildene.



Her er hogstmaskinen i full gang!

Øystein Lie

LÆRLINGER MED FADDERE

Elever ved Vennesla videregående skole som har valgt faget Mekaniske Prosessfag blir utplassert ved bedrifter i 6 uker. Av årets klasse på 15 elever er 4 utplassert på Hunsfos og de skal være på 2 avdelinger, med 3 uker på hvert sted. Hver elev får en fadder som skal hjelpe de turette og la de delta i en del arbeidsoppgaver i avdelingen.

2 av elevene er Jan Åge Burling Løland og Christian Sandaker som er utplassert i henholdsvis A-4 avdelingen og A-4 verkstedet.

Vi har vært i kontakt med de og stilt følgende spørsmål:

Hvordan var første møte med Hunsfos?

J.Å.: Positivt. Hadde sommerjobb på salen ifjor

Ch. Kjente også til Hunsfos fra tidligere da jeg har hatt sommerjobb i malergjengen og i elektroavd.

Da dere skulle utplasseres fikk dere da informasjon om hvordan det ville være å jobbe på fabrikk?

J.Å./Ch. Fikk litt informasjon av læreren på skolen.

I den korte tiden dere har vært her, er det da ting dere kunne tenke dere å få mere opplæring i?

J.Å. Lære å kjøre A-4 saksa.

Ch.: Jeg er fornøyd, var heldig som kom i en verksted avdeling, da kommer jeg rundt og få sett flere avdelinger

Har utplasseringen svart til forventningene?

J.Å.: Ja, men litt mere arbeid på maskinene.

Ch.: Absolutt.

Avdelinger på Hunsfos dere gjerne kunne tenke dere å arbeide i?

J.Å. Er litt lite kjent på fabrikk, men fyrhuset virker interessant.

Ch.: Avd. 9. Arbeidet ser fin ut



Lars Juvastøl og Christian Sandaker

og fin skiftsordning.

Hvilken tanker gjør dere om fremtiden, m.t.p. arbeid?

J.Å.: Håper på en lærlingskontrakt ved en bedrift. Håper også på bedre tider på Hunsfos slik at det er muligheter til å få jobb her.

Ch.: Arbeid på et mekanisk verksted er drømmen.

Vi ønsker begge lykke til med utdannelsen, og kanskje vi sees igjen.

Faddere til disse elevene har vært **Connie Bakken** som har vært 10 år i A4 avdelingen, derav 7 år som skjørerer.

Lars Juvastøl har vært 17 år på verkstedet 8 år fast i A-4 verkstedet

Vi spør Connie og Lars:

Hvordan er det å være fadder?

C: Greit. Forandring i arbeidsrutinen ved å lære opp nye i min jobb

L: Utfordring, interessant, mest morro når eleven viser interesse for faget.

Er opplegget med fadderoppgaven OK?

C: Ja, det ser fint ut

L: Det virker fint - hittil.

Kunne du tenke deg å være fadder igjen?

C: Ja, jeg stiller gjerne opp igjen.

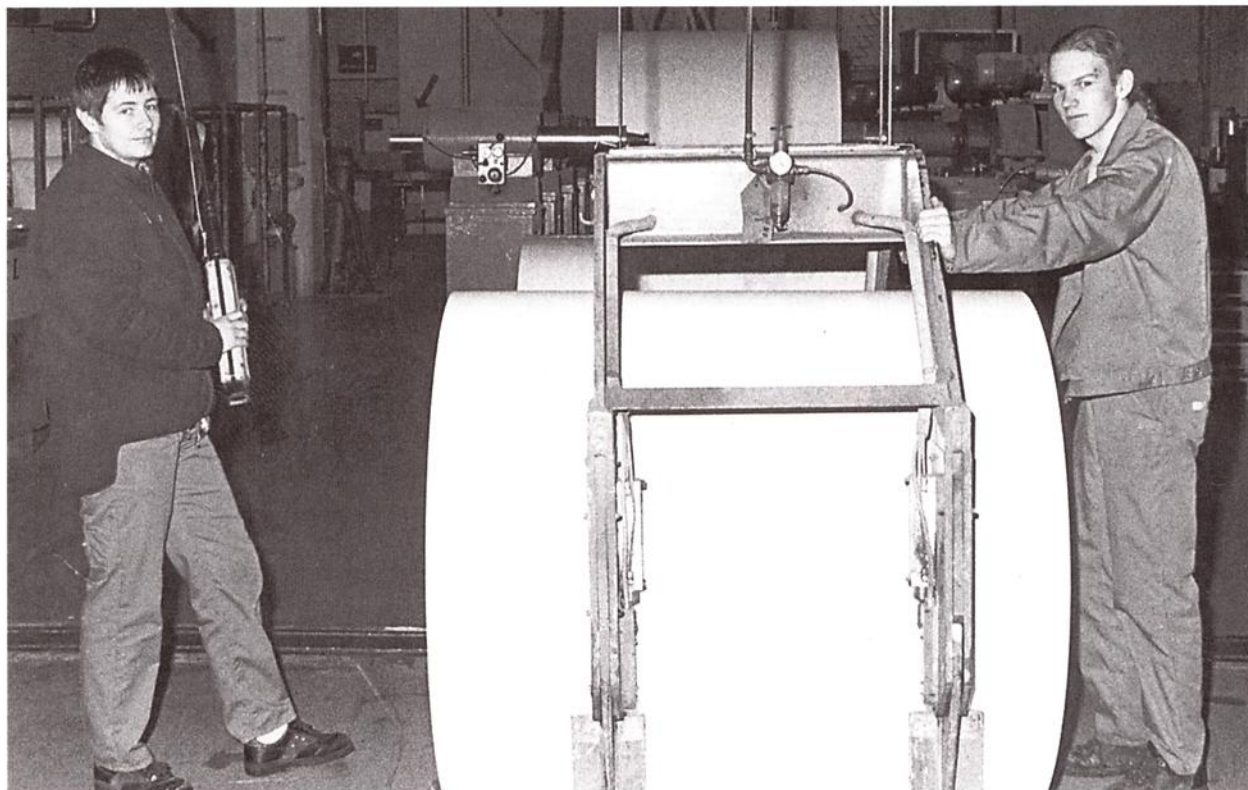
L: Ja.

I samtale med faddere/elever ble det snakket og det var noe som kunne gjøre annerledes ved slike utplasseringer. Noen av det som ble nevnt var:

- Utplassert på flere plasser, spesielt dersom en ble plassert i en liten avdeling
- Være med en kontaktperson på verkstedet, da kommer en rundt i mange avdelinger og får sett hvordan de enkelte maskiner virker.
- En mann kunne ha med seg 3-4 elever og sette disse i arbeid av forskjellige jobber.

Reidar Liane

LÆRLINGER MED FADDERE



Connie Bakken og Jan Åge Beurling Løland

Fra "husbrannen" på Hunsfos !



Andakten

GUDS VELSIGNELSE

Mange ganger dukker spørsmålet opp, Hva er Guds velsignelse? Her på jord er det bare ondskap, hat og elendighet. Det er dette vi ser i det daglige. Gud kan umulig være en god Gud. Det er det som er trist og leit som gjør inntrykk på oss. Det at vi lever i et bra samfunn, har mat på bordet, og ellers er friske blir mange ganger en selvfølge. Det er som en syk sa til meg en gang, »når du er frisk har du mange ønsker, men når du er syk har du bare ett.» Det er mye sant i dette, tenk om vi kunne få øyne på det som er bra i livet.

Djevelen kom til denne verden for å stjele, myrde og ødelegge. Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod av liv. Dette er Jesus beskrivelse av seg selv og sitt livsverk. Da han sa disse ord ble jødene rasende de kalte han en spotter og ville steine han. Jesus gikk bort fra denne flokken, til den andre siden av jordan elven.

Til tross at Jesus hadde helbredet en mann blant de, ville og kunne de ikke se at det var slik som Jesu sa. Jeg kan tenke meg han gikk for å være en tulling.

En del kom etter Jesus til den andre siden, hvor de sa: «Du må være Guds sønn, fordi det som er sagt om han skjer ved deg.»

Hva var det egentlig Jesus sa? Han skulle være den som kom for å fri oss fra de negative kreftene Djevelen representerte.. Gi oss ett nytt hjerte og en ny ånd. Temmelig vanskelig å forstå når vi kun bruker ord, men den dagen vi prøver å slippe Jesus inn i våre liv, vil de aller fleste si «Det stemte jammen dette her». Det skjer jammen en forandring til

det bedre, alt er ikke som før. Jesus går inn og retter opp det innerste i oss, vi for selv velge om resten skal følge etter. Det er en ny «bios» han gir oss.

Det finnes noe som ikke kan kjøpes for penger. Det nytter heller ikke å jobbe overtid for å få det. Stresse rundt for å tilfredsstillte alt og alle nytter heller ikke. Det er Guds fred jeg snakker om. Det er det vi får når vi aksepterer Guds gave til oss, Sin sønn.

Denne gaven kan vi gjøre som vi vil med, pakke den opp eller la den ligge. Jeg vil påstå at om gaukeren sier den ene spriten er bedre, enn den andre, ville du tro han. Dette på tross av at han i utgangspunktet ikke vil deg så mye godt.

Hvorfor er det da så vanskelig å tro Gud eller dine medmennesker som vil deg vel.

Vanskelige perioder er vel den livsfasen hvor det er vanskeligst å se en god Gud. Da er det viktig å vite at det er gjennom disse periodene vi utvikler oss. Får vi lagt det i Jesus hender kan vi ha fred for at utgangen blir det beste for oss. Hvor ofte har vi ikke i ettertid kunne si «Det var jammen bra det kipe hente allikevel», det var kommet noe godt ut av det. Noe av det verste som skjer er vel når noen som står en nær, dør. Jesus døde for deg og det har kommet noe godt ut av det, for millioner av mennesker. Sorg ble snudd til glede, et verk av Gud..

Måtte julens gave bli til din velsignelse.

GOD JUL!

Øivind Hagen

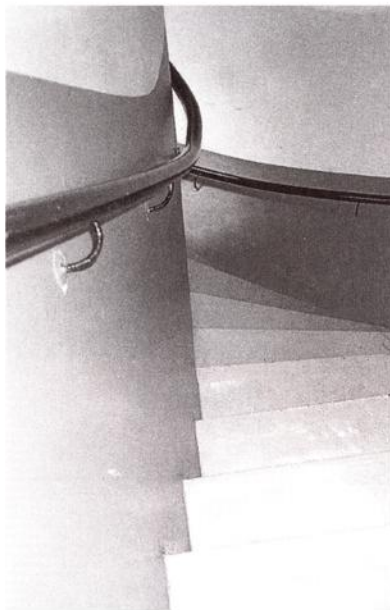


Julenøtter

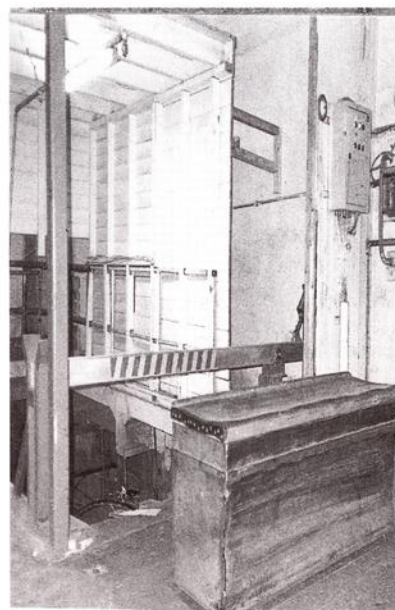
Her er noen bilder tatt fra forskjellige plasser på Hunsfos, kan du tippe hvor?



Bildnr.1



Bildnr.2



Bildnr.3



Bildnr.4



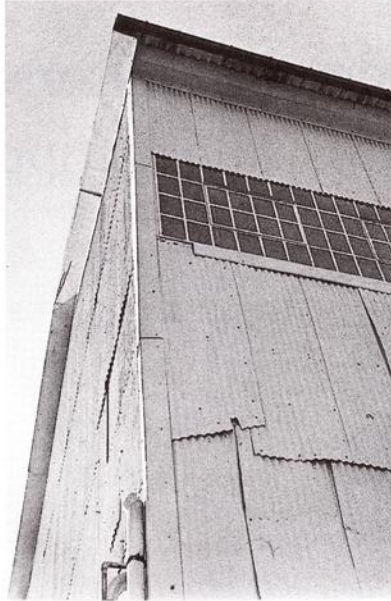
Bildnr.5



Bildnr.6



Bilde nr.7



Bilde nr.8



Bilde nr.9



Bilde nr.10



Bilde nr.11

Svaret sendes inn til redaksjonen innen 01.03.98
Vi trekker ut 3 vinnere som får 3 skrapelodd.